

Dosarul nr. 2ra-399/20

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Central) Iu. Movilă

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Țurcan, V. Cotorobai, M. Anton

Î N C H E I E R E

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Reghiment Liuba,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Reghiment Liuba
împotriva Galinei Ciumeica, intervenienți accesorii Cooperativa de Construcție a
Locuințelor nr. 22 orașul Orhei, Ciumeica Mihai, Crudu Alexandru și Crudu Elena
cu privire la evacuare și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Reghiment Liuba și s-a menținut hotărârea din 18
iunie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 16 februarie 2017, Reghiment Liuba a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Galinei Ciumeica cu privire la evacuare și înlăturarea obstacolelor în
folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii, Reghiment Liuba a menționat că este proprietara
apartamentului nr. 7 din str. M. Sadoveanu 22, orașul Orhei, iar pârâta Ciumeica
Galina este vecina sa, care locuiește în apartamentul nr. 6.

De asemenea, a specificat că începând cu anul 2005, după ce a fost dat în
exploatare blocul locativ, pârâta a ocupat abuziv debaraua și holul de pe scara
etajului, blocând astfel intrarea și ieșirea din ascensor cu montarea a două uși.

A specificat că prin acțiunile sale, pârâta a blocat accesul celorlalți
coproprietari la debara, hol și ascensor.

Reclamanta Reghiment Liuba a solicitat obligarea Galinei Ciumeica de a
evacua lucrurile sale personale din debaraua și holul, demontarea ușilor care
blochează accesul spre ascensor, situate la etajul II al blocului de locuit nr. 22 din
str. M. Sadoveanu, orașul Orhei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a
fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Cooperativa de
Construcție a Locuințelor nr. 22 orașul Orhei (f.d. 25).

Prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Reghiment Liuba.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Reghiment Liuba, s-a casat integral hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și s-a restituit cauza spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 59-64).

Prin încheierea protocolară din 28 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, au fost introduși în proces în calitate de intervenienți accesorii Ciumeica Mihai, Crudu Alexandru și Crudu Elena (f.d. 88).

Prin hotărârea din 18 iunie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Reghiment Liuba.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că conform procesului-verbal nr. 3 al Adunării Generale a membrilor Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 22 orașul Orhei din 28 februarie 2015, s-a hotărât de a admite cererea Galinei Ciumeica și repartizarea acesteia a spațiului din vecinătatea apartamentului său pentru a fi folosit în scopuri de gospodărie și în același timp pentru a proteja propriul apartament de frig, fiind îngrădit cu a doua ușă.

Astfel, prima instanță a concluzionat că Ciumeica Galina este posesor legitim, iar în temeiul art. 307 alin (1) din Codul civil, este considerată posesor de bună-credință persoana care posedă legitim.

Totodată, instanța de fond a stabilit că din înscrisurile prezentate, nu este cert faptul că ușa instalată de pârâtă blochează accesul reclamantei la apartamentul său și ascensor.

Prin decizia din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Reghiment Liuba și s-a menținut hotărârea din 18 iunie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

La 13 ianuarie 2020, Reghiment Liuba a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Reghiment Liuba, în motivarea recursului a menționat că spațiul din vecinătatea apartamentului intimitei i-a fost repartizat acesteia în scopuri de gospodărie și pentru protejarea propriului apartament de frig cu a doua ușă, de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 22, orașul Orhei.

Totodată, a invocat că lipsește un contract între Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 22, orașul Orhei și intimata, cu atât mai mult că Cooperativa nu este proprietarul blocului și deci nu este în drept să dea în folosință și posesie debaraua doar intimitei.

Or, debaraua în litigiu aparține cu drept de suprafață proprietarilor apartamentelor nr. 5,6,7 și 8 de la etajul II al blocului de locuit nr. 22 din str. M. Sadoveanu, orașul Orhei.

La 30 ianuarie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatilor copia recursului.

La 04 februarie 2020, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 22, orașul Orhei a recepționat copia recursului, iar la 05 februarie 2020, recursul a fost recepționat de Crudu Alexandru (f.d. 175-176).

Plicul expediat în adresa Galinei Ciumeica și Mihail Ciumeica, a fost restituit

în adresa instanței de recurs cu mențiunea ”necunosct” (f.d. 178).

La 03 martie 2020, Ciumeica Galina, reprezentată de avocatul Caraman Igor, a depus referință la recursul declarat de Reghiment Liuba, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

La 03 martie 2020, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 22 a depus referință la recursul declarat de Reghiment Liuba, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 noiembrie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 ianuarie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services vs Franța, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Reghiment Liuba, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Reghiment Liuba.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic